

Životopis pana Ladislava Moravce

Pan Ladislav Moravec se narodil 20. července 1923 ve Vranici v okrese Pelhřimov. Už od mala měl hodně povinností. Staral se o dobytek a krmil slepice. Ve 14 letech musel odjet do Prahy za strýcem, poněvadž mu zemřela maminka a otec se o něj nedokázal sám postarat.

V dílně u strýce se vyučil truhlářině a následně tuto práci vykonával.

V roce 1944 pracoval v leteckých závodech, kde vyráběl kormidla letadel. Jedno kormidlo náhodou zničil. Bylo to považováno za sabotáž, proto strávil několik týdnů v různých věznicích. Nakonec zůstal v Terezíně, a to na 2 roky. V Terezíně přihlížel tomu, jak němečtí hlídači (takzvaní esesáci) mlátí a zabíjí židy, úplně bezbranné. Po propuštění z Terezína byl tzv. totálně nasazen do továrny na munici v Brně. Obával se častých náletů na továrnu, a proto když měl zraněný kotník, si ránu ještě zhoršil. Byl hospitalizován v nemocnici a díky tomu dostal propouštěcí list z pracovního nasazení.

V létě v roce 1945 byl už odveden jako branec do Československé armády k výkonu povinné vojenské služby. Byl povolán zpátky do Terezína. Tentokrát ne jako odsouzený, nýbrž jako dozorce Němců připravených na odsun. Mohl být zlý, mohl je mlátit tak, jak to oni dělali židům, ale on nechtěl. Kdykoliv mohl, tak těm německým dětem nosil chleba. Po odsunu Němců z Čech se jeho život konečně vrátil do normálu.

Po válce ve strýcově řeznictví na Karlově náměstí se přiučil řeznickému řemeslu, což v životě mnohdy využíval, když dělal domácí porážku vepře.

Pracoval jako řidič nákladního auta, později autobusu, jako řidič zájezdního autobusu jezdil i do ciziny (Jugoslávie, NDR i NSR, Švédsko, Dánsko, Monaco, Monte Carlo, Francie, Itálie ...) Oženil se a s manželkou se nastěhoval do bytu v Hloubětíně, kde žije dodnes. Narodily se jim 3 dcery. Aby manželka se mohla o děti starat a nedřít se, zůstala jako žena v domácnosti a pan Moravec zajišťoval veškerou obživu domácnosti. K tomu ještě platil výživné na dceru, kterou měl z předchozího vztahu. Byl vždy velmi činnorodý, a tak si přivydělával různými brigádami.

I na koníčky zbyl panu Moravcovi v životě čas. Věnoval se aktivně myslivosti a cestování. Zakoupil si nejprve motocykl, pak automobil a s rodinou procestoval kus Evropy – vzpomínal na cesty do Španělska, Jugoslávie, Rumunska a nejvíce do Itálie. Odpracoval 42 let a nyní si náležitě užívá svého důchodu.

Se svou manželkou měli hezký život a často na ni v dobrém vzpomíná. Vychoval 4 dcery a je několikanásobný dědeček, dokonce i pradědeček.

Bydlí se svým vnukem Robertem, který se o dědečka stará. Zároveň žije s malým psíkem Bobíkem, který mu do života vnáší spousty radosti.